

Kunstart, idet der ikke er Grund til, saaledes som i Lov 1864 §§ 1—3, at hjemle en aldeles forskellig Beskyttelse over for de forskellige Eftergørelsesmaader, hvilket heller ikke er almindeligt i fremmede Love. Som andet Stykke er optaget en Bestemmelse om Kunstnerretten til originale Bygningstegninger. Medens det er fundet betænkeligt at udstrække Beskyttelsen saa vidt som det sidste Forslags § 31, der forbyder Benyttelsen til Bygningsarbejder af Tegninger m. m., som ere udførte efter den af en anden opført Bygning, synes det nødvendigt at beskytte den arkitektoniske Kunst i den Retning, at originale Bygningstegninger m. m. ikke af andre maa benyttes til derefter at opføre Bygninger. Ved at optage denne Bestemmelse i selve § 25 er det endnu tydeligere end i det sidste Forslag tilkendegivet, at kun saadanne Bygningstegninger, der maa karakteriseres som originale Kunstværker, ere Genstand for Beskyttelse, derimod ikke de almindelige, rent haandværksmæssige Tegninger. Endvidere fremgaar det af § 31, at Meningen ikke er at udelukke Benyttelsen af Motiver og lignende, hentede fra andre arkitektoniske Arbejder. Herved turde de Betænkeligheder, som man har haft ved Optagelse af en saadan Regel, bortfalde.

#### Til § 26.

Denne Paragraf stemmer ganske med det sidste Forslags § 30. For saa vidt Ordene i Lov 1864 § 3 „har gengivet en andens Kunstarbejde, til hvis Mangfoldiggørelse ingen har Eneret“ i Forslagets § 26 ere omfavnede til „ulovligt har gengivet et originalt Kunstværk“, er dette næppe en Afvigelse fra Tanken i hin Bestemmelse, men kun et nøjagtigere Udtryk for denne. Denne er formentligt at en Kunstnerret til Gengivelsen ikke erhverves, naar denne er i Strid med en andens Eneret, altsaa ulovlig. Men Handlingens Ulovlighed er udelukket ikke blot, hvor ingen har Eneret til at gengive Værket, men ogsaa hvor den berettigede har overdraget Ret til Gengivelse til den, der har foretaget denne. Der er ingen Grund til da at nægte denne en selvstændig Beskyttelse for sin Gengivelse, og henvise ham til at søge Værn bag den originale Frembringers Ret, hvilket blandt andet kan have væsentlig Betydning i Henseende til Rettens Varighed og i øvrigt i mange Retninger.

Paa et andet Punkt afviger derimod Lovforslagets § 26 principielt fra Reglen i Lov 1864 § 3. Denne hjemler kun Beskyttelse for Gengivelser ved Kobberstik, Sten-tryk, Træsnit eller lignende kunstnerisk Frembringelse, hvorved antagelig kun er sigtet til

de umiddelbar Mangfoldiggørelser egnede kunstneriske Frembringelser. Denne Regel forklares til en vis Grad derved, at Ordene i § 1 ikke skulde omfatte Kobberstik o. l.<sup>1)</sup>, hvorved der tiltrænges en Vedtagelse om, at ogsaa disse nyde Lovens Beskyttelse. Denne Grund til særlig at omtale disse Kunstformer er ikke til Stede efter dette Lovforslag, idet § 25 omfatter ogsaa dem. Det, der nu trænges til, er en Regel om, at ogsaa (lovlige) Gengivelser af andre Kunstværker i en anden Kunstform end Originalen — altsaa navnlig Gengivelser ved Kobberstik o. l., men ogsaa andre — nyde Beskyttelse mod Eftergørelse. At indskrænke denne Regel til kun at gælde Gengivelser, der tillade umiddelbar Mangfoldiggørelse, er ganske urimeligt. Det synes usforklarligt, hvorfor den, der f. Eks. frembringer en Tegning efter et Maleri eller en Statue, ikke skal nyde samme Beskyttelse mod Eftergørelse — f. Eks. ved Fotografi — af dette sit Værk som Kobberstikkeren, Sten-trykkeren o. s. v. Man vilde herved endog blive ringere stillet end den blotte Fotograf, skønt hans Gengivelse dog betegner en i alt Fald til Dels selvstændig Kunstfrembringelse — „anden Kunstform“ — ligesom Kobberstikkerens o. l. En saadan videre gaende Regel er ogsaa andet Steds anerkendt, f. Eks. i Frankrig gennem Pratsis, i Tyskland ved Loven af 9de Januar 1876 § 7, jfr. ogsaa ungarst Lov § 63 m. fl.

I Overensstemmelse hermed er Lovforslagets § 26 affattet. At den her hjemlede Ret ikke skal udelukke andre fra selvstændig Gengivelse efter Originalen, er udtalt mere forfattet, men formentlig saa tydeligt som i Lov 1864 § 3, i en til Reglen i § 4 om Oversættelser svarende Formulering.

Den af Folketingsudvalget foreslaaede Henvisning til § 3, fjerde Stykke, (nu § 28) er ikke optaget, da den synes overflødig og ikke vilde være ganske nøjagtig, fordi § 28 ikke giver Regler om Kunstnerrettens Indhold, men om Fortolkningen af Forslagskontrakter med Hensyn til Kunstværker.

#### Til § 27.

Hvad her udtales, maatte vistnok ogsaa uden særlig Udtalelse antages. Det er ikke foreslaaet at give lignende detaljerede Regler som i § 6 om Forfatterretten. Thi det vilde det være meget tvivlsomt, hvorledes Grænserne ved nye Udgaver skulde drages

<sup>1)</sup> Dette er Meningen med Ordene i § 1, „naar Gengivelsen hører til samme Kunstart som Originalen“.